

LA REPRESSIÓ ESTRUCTURAL DE L'ESTAT ESPANYOL TÉ A VEURE AMB EL MAL FINANÇAMENT I L'ESPOLI?

Com a persona que col·labora directament a l'Assemblea per les Llibertats i contra la Repressió-València Sense Mordassa, em vaig fer la pregunta de l'enunciat, la resposta va ser un rotund SÍ.

En els pressupostos generals de l'estat d'aquest any, s'ha fet més palés que mai, el que ha estat una constant en quant a l'infrafinançament de la "Comunitat Valenciana", primer, perquè el menyspreu dels successius governs del PP a Madrid de cara als valencians i valencianes ha estat una constant, ara s'evidencia encara més, en col·locar-nos a la cua del finançament per càpita de les "comunitats", és com si el mite maligne del "llevant Feliç" l'hagueren de suportar de per vida, i segon perquè s'ha produït una "rebelión" a les files del PP Valencià, i per descomptat dels altres partits de l'espectre polític del País Valencià, tot això ha estat molt mediàtic ..., però pot més la "disciplina", el tocar a "l'ordre" des de Madrid, els interessos de les oligarquies, que les necessitats reals de les classes populars, i la classe treballadora. Perquè aquesta rebel·lia institucional no es quede en un brindis al sol, per a convertir-la en un clam de País, necessitem la mobilització i organització de les classes populars perquè protagonitzen les reivindicacions i les emmarquen en un full de ruta sobiranista compartit que reivindique el Dret que tenim a decidir el nostre futur com a subjecte polític.

Quan es pronuncia la paraula espoli, cal afegir el doble espoli, per una banda la riquesa que es produeix a la nostra terra, que després de dècades i dècades "d'ofrenar glòries a Espanya", és retornada en una quantitat absolutament insuficient, de forma estructural i permanent. Per altra banda, Quan els successius governs de la Generalitat, demanen préstecs a l'estat, i se'ns presta amb un interès especulatiu, (milions d'euros que han estat produïts pels valencians i valencianes), i se'ns obliga a endeutar-nos de forma continuada, juntament amb l'infrafinançament, se'ns està condemnant cada vegada més a l'empobriment i la precarietat social.

Es podria interpretar per alguna persona que aquestes postures, defensades cada vegada per més persones, estarien tenyides per la insolidaritat, tot el contrari ..., de nou, davant dubtes o en altres casos afirmacions malintencionades en aquest sentit, cal seguir fent-se preguntes: L'anomenada "solidaritat autonòmica" ha servit d'alguna cosa?, no cauré en la temptació d'un NO rotund, tot és dialèctic, però realment en l'àmbit estructural, en l'entramat productiu propi, agricultura sostenible, en els serveis socials, etc., (que és el que dóna riquesa continuada i de futur a un poble) es pot justificar el model de finançament de l'Estat de cara a les "autonomies"?, en una anàlisi global jo crec que no, en gran part ha servit per al clientelisme electoral, dels monopolis empresarials com el de carreteres, grans infraestructures públiques en mans privades, de latifundis agrícoles ..etc. Jo pense que la solidaritat ha de ser de lliure elecció i valorant la veritable necessitat del lloc o col·lectiu on es vol dirigir.

Davant d'aquesta sèrie de denúncies i necessitats, s'ha format un moviment "Crida pel Finançament Valencià", un moviment cívic dels valencians i valencianes, totalment transversal, aquesta crida està tenint un suport molt considerable, però sorprén l'absència d'alguns partits, sindicats Valencians, associacions destacades....., almenys fins al moment. Des d'una visió d'esquerres, es podria "entendre" algunes absències, ja que aquesta crida s'aproxima a una posició interclassista?, veurem ... Jo personalment crec que, tot i les reserves, es pot estar còmodes en aquest moviment, sense renunciar a postures d'esquerres, ja que és una defensa per alguna cosa que és justa, transversal, a més de nostra, és com la pau, no la pau social, sinó el dret a viure sense ser agredits i a tindre recursos econòmics per atendre les necessitats bàsiques. La lluita de classes estarà en vigor abans i després d'aquesta "crida", el resultat del fenomen social "Crida pel Finançament Valencià", del Dret a Decidir en allò que ens afecta, dependrà de la correlació de forces davant el futur, davant els graus d'autofinançament i autogovern, però si no hi ha diners, que tindrem per a redistribuir?, misèria , pobresa?.

La pobresa, la misèria, la precarietat social, la manca de recursos econòmics, ja l'estem patint, amplis sectors socials, una Seguretat Social amb un progressiu deteriorament, que és compensat pèls i les professionals, l'atur, les pensionistes de cara el futur, amb les pensions minses actuals que s'utilitzen per ajudar als fills i filles, nets, netes, etc, les persones amb limitacions físiques, els desnonats, la manca d'habitatge digne, salaris absolutament insuficients, contractes de treballs absolutament precaris, més malalties mentals per manca d'estabilitat i manca de futur, el jovent emigrant a altres països, les agressions a la nostra llengua, la manca de recursos, la corrupció sistemàtica, la negativa de l'Estat a recollir refugiats, etc, . Totes aquestes mancances, inevitablement genera contestació social, en gran part de forma disgregada. El conjunt d'aquests fenòmens socials, són l'indicatiu, que el nostre País, la nostra comunitat està donant contínuament senyals d'alarma urgents. Hi ha sectors que no fan cas, els que estan còmodament instal·lats i la majoria que governen a Madrid, les fórmules que ens aporten són l'infr finançament , l'espoli i l'opressió sistemàtica. Davant les protestes, més repressió en l'àmbit individual, col·lectiu i com a país. Davant els petits "delictes", més presó, davant els lladres de guant blanc, fiances , sobreseïments, arxius, petites penes, excarceracions prematures, tractament especial ...

La "Crida pel Finançament Valencià" és ja un FET aglutinador, transversal, amb una lluita comuna, el fet de dotar-se i exigir l'autogovern, l'autofinançament, el cessament ja de l'espoli del nostre poble. En aquests canvis, està una petita revolució democràtica, que haurà de repercutir en positiu, en infraestructures, en l'entramat industrial propi, xicotet comerç, recursos públics en ajudes socials, salari social, creació de llocs de treball digne, un país ecològicament net, energies públiques i també l'autogestionada, unes inversions públiques, un turisme equilibrat, una democràcia més participativa, un País Valencià reconstruït per nosaltres i per a nosaltres, les classes populars, per això necessitem recursos econòmics i voluntat política, però també un compromís de la ciutadania.

"CRIDA PEL FINANÇAMENT VALENCIÀ"

- Volem les claus de la Caixa
- Per la retirada dels pressupostos general de l'Estat
- Contra L'espoli

Manifestació dia 10 de Juny, 18 hores, Parterre- València

Jesús March Ramos